

శ్రీః

శ్రీమతే నిగమాంతమహాదేశికాయ నమః

శ్రీమాన్ వేంకటనాథార్యః కవితార్కికకేసరీ ।

వేదాంతాచార్యవర్యో మే సన్నిధత్తాం సదా హృది ॥

॥ ఉద్ధవ గీతా - త్రయోదశోఽధ్యాయః ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

శ్రీ రంగరామానుజమహాదేశికన్

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the **Tikanna** font.

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ ఉద్ధవ గీతా - త్రయోదశోఽధ్యాయః ॥

శ్రీభగవానువాచ

వనం వివిక్షుః పుత్రేషు భార్యాం న్యన్య సహైవ వా |
వన ఏవ వసేచ్ఛాంతస్తృతీయం భాగమాయుషః || 13.1 ||

కందమూలఫలైర్వనైర్మేధైర్వృత్తిం ప్రకల్పయేత్ |
వసీత వల్కలం వాసస్తృణపర్ణాజినాని వా || 13.2 ||

కేశరోమనఖశ్మశ్రుమలాని బిభృయాద్ దతః |
న ధావేదప్సు మజ్జేత త్రికాలం స్థండిలేశయః || 13.3 ||

గ్రీష్మే తప్యేత పంచాగ్నిన్ వర్షాస్వాసారషాడ్ జలే |
ఆకంఠమగ్నః శిశిర ఏవంవృత్తస్తపశ్చరేత్ || 13.4 ||

అగ్నిపక్వం సమశ్నియాత్ కాలపక్వమథాపి వా |
ఉలూఖలాశ్మకుట్టో వా దంతోలూఖల ఏవ వా || 13.5 ||

స్వయం సంచినయాత్ సర్వమాత్మనో వృత్తికారణం |
దేశకాలబలాభిజ్ఞో నాదదీతాన్యదాహృతం || 13.6 ||

వనైశ్చరుపురోడాశైర్నిర్వపేత్ కాలచోదితాన్ |
న తు శ్రౌతేన పశునా మాం యజేత వనాశ్రమీ || 13.7 ||

అగ్నిహోత్రం చ దర్శశ్చ పౌర్ణమాసశ్చ పూర్వవత్ |
చాతుర్మాస్యాని చ మునేరామ్నాతాని చ నైగమైః || 13.8 ||

ఏవం చీర్ణేన తపసా మునిర్ధమనిసంతతః |
మాం తపోమయమారాధ్య ఋషిలోకాదుపైతి మాం || 13.9 ||

యస్తేవ్విత్ కృచ్ఛితశ్చిర్ణం తపో నిఃశ్రేయసం మహత్ |
కామాయాల్పీయసే యుంజ్యాద్ బాలిశః కోఽపరస్తతః || 13.10 ||

యదాసౌ నియమేఽకల్పో జరయా జాతవేపథుః |
ఆత్మన్యగ్నిన్ సమారోప్య మచ్చిత్తోఽగ్నిం సమావిశేత్ || 13.11 ||

యదా కర్మవిపాకేషు లోకేషు నిరయాత్మను |
విరాగో జాయతే సమ్యజ్న్యస్తాగ్నిః ప్రవ్రజేత్తతః || 13.12 ||

ఇష్టా యథోపదేశం మాం దత్త్వా సర్వస్వమృత్విజే |
అగ్నిన్ స్వప్రాణ ఆవేశ్య నిరపేక్షః పరివ్రజేత్ || 13.13 ||

విప్రస్య వై సంన్యసతో దేవా దారాదిరూపిణః |
విఘ్నాన్ కుర్వంత్యయం హ్యస్మానాక్రమ్య సమియాత్ పరం || 13.14 ||

బిభృయాచ్ఛేన్మునిర్వాసః కౌపీనాచ్ఛాదనం పరం |
త్యక్తం న దండపాత్రాభ్యామన్యత్ కించిదనాపది || 13.15 ||

దృష్టిపూతం న్యసేత్ పాదం వస్త్రపూతం పిబేజ్జలం |
సత్యపూతాం వదేద్ వాచం మనఃపూతం సమాచరేత్ || 13.16 ||

మౌనానీహునిలాయామా దండా వాగ్దేహాచేతసాం |
న హ్యేతే యస్య సంత్యంగ వేణుభిర్న భవేద్ యతిః || 13.17 ||

భిక్షాం చతుర్షు వర్ణేషు విగర్హ్యాన్ వర్జయంశ్చరేత్ |
సప్తాగారానసం క్లప్తాంస్తుష్యేల్లభేన తావతా || 13.18 ||

బహిర్జలాశయం గత్వా తత్రోపస్పృశ్య వాగ్యతః |
విభజ్య పావితం శేషం భుంజీతాశేషమాహృతం || 13.19 ||

ఏకశ్చరేన్మహిమేతాం నిఃసంగః సంయతేంద్రియః |
ఆత్మక్రీడ ఆత్మరత ఆత్మవాన్ సమదర్శనః || 13.20 ||

వివిక్తక్షేమశరణో మద్భావవిమలాశయః |
ఆత్మానం చింతయేదేకమభేదేన మయా మునిః || 13.21 ||

అన్వీక్షేతాత్మనో బంధం మోక్షం చ జ్ఞాననిష్ఠయా |
బంధ ఇంద్రియవిక్షేపో మోక్ష ఏషాం చ సంయమః || 13.22 ||

తస్మాన్నియమ్య షడ్వర్గం మద్భావేన చరేన్మునిః |
విరక్తః క్షుల్లకామేభ్యో లబ్ధ్వాఽఽత్మని సుఖం మహాత్ || 13.23 ||

పురగ్రామవ్రజాన్ సార్థాన్ భిక్షార్థం ప్రవిశంశ్చరేత్ |
పుణ్యదేశసరిచ్చైలవనాశ్రమవతీం మహీం || 13.24 ||

వానప్రస్థాశ్రమపదేష్వభీష్ణం బైక్ష్యమాచరేత్ |
సంసిధ్యత్యాశ్వసమ్మోహః శుద్ధసత్త్వః శిలాంధసా || 13.25 ||

నైతద్ వస్తు తయా పశ్యేద్ దృశ్యమానం వినశ్యతి |
అసక్తచిత్తో విరమేదిహాముత్ర చికిర్షితాత్ || 13.26 ||

యదేతదాత్మని జగన్మనోవాక్పాణసంహతం |
సర్వం మాయేతి తర్కేణ స్వస్థస్త్వక్త్వా న తత్ స్మరేత్ || 13.27 ||

జ్ఞాననిష్ఠో విరక్తో వా మద్భక్తో వానపేక్షకః |
సలింగానాశ్రమాంస్త్వక్త్వా చరేదవిధిగోచరః || 13.28 ||

బుధో బాలకవత్ క్రీడేత్ కుశలో జడవచ్ఛరేత్ |
వదేదున్మత్తవద్ విద్వాన్ గోచర్యాం నైగమశ్చరేత్ || 13.29 ||

వేదవాదరతో న స్యాన్న పాఖండి న హైతుకః |
శుష్కవాదవివాదే న కంచిత్ పక్షం సమాశ్రయేత్ || 13.30 ||

నోద్విజేత జనాద్ ధీరో జనం చోద్వేజయేన్న తు ।
 అతివాదాంస్తితిక్షేత నాపమన్యేత కంచన ।
 దేహముద్దిశ్య పశువద్ వైరం కుర్యాన్న కేనచిత్ ॥ 13.31 ॥

ఏక ఏవ పరో హ్యత్యా భూతేష్వాత్మన్యవస్థితః ।
 యథేందురుదపాత్రేషు భూతాన్యేకాత్మకాని చ ॥ 13.32 ॥

అలభ్యా న విషీదేత కాలే కాలేఽశనం క్వచిత్ ।
 లభ్యా న హృష్యేద్ ధృతిమానుభయం దైవతంత్రితం ॥ 13.33 ॥

ఆహారార్థం సమీహేత యుక్తం తత్ ప్రాణధారణం ।
 తత్త్వం విమృశ్యతే తేన తద్ విజ్ఞాయ విముచ్యతే ॥ 13.34 ॥

యదృచ్ఛయోపపన్నాన్నమద్యాచ్ఛ్రముతాపరం ।
 తథా వాస్తథా శయ్యాం ప్రాప్తం ప్రాప్తం భజేన్మునిః ॥ 13.35 ॥

శౌచమాచమనం స్నానం న తు చోదనయా చరేత్ ।
 అన్యాంశ్చ నియమాంజ్ఞానీ యథాహం లీలయేశ్వరః ॥ 13.36 ॥

న హి తస్య వికల్పాఖ్యా యా చ మదీక్షయా హతా ।
 ఆదేహాంతాత్ క్వచిత్ ఖ్యాతిస్తతః సంపద్యతే మయా ॥ 13.37 ॥

దుఃఖోదర్కేషు కామేషు జాతనిర్వేద ఆత్మవాః ।
 అజిజ్ఞాసితమద్ధర్మో గురుం మునిముపావ్రజేత్ ॥ 13.38 ॥

తావత్ పరిచరేద్ భక్తః శ్రద్ధావాననసూయకః ।
 యావద్ బ్రహ్మ విజానీయాన్మామేవ గురుమాదృతః ॥ 13.39 ॥

యస్త్యసంయతషడ్వర్గః ప్రచండేంద్రియసారథిః ।
 జ్ఞానవైరాగ్యరహితస్త్రిదండముపజీవతి ॥ 13.40 ॥

సురానాత్మానమాత్మస్థం నిహ్నుతే మాం చ ధర్మహా |
అవిపక్వకషాయోఽస్మాదముష్మాచ్ఛ విహీయతే || 13.41 ||

భిక్షోర్ధర్మః శమోఽహింసా తప ఈక్షా వనౌకసః |
గృహిణో భూతరక్షజ్యాయ ద్విజస్యాచార్యసేవనం || 13.42 ||

బ్రహ్మచర్యం తపః శౌచం సంతోషో భూతసౌహృదం |
గృహస్థస్యాప్యతౌ గంతుః సర్వేషాం మదుపాసనం || 13.43 ||

ఇతి మాం యః స్వధర్మేణ భజేత్ నిత్యమనన్యభాక్ |
సర్వభూతేషు మదాభవో మద్భక్తిం విందతే దృఢాం || 13.44 ||

భక్త్యోద్ధవానపాయిన్యా సర్వలోకమహేశ్వరం |
సర్వోత్పత్త్యప్యయం బ్రహ్మ కారణం మోపయాతి సః || 13.45 ||

ఇతి స్వధర్మనిర్ణిక్త సత్త్వో నిర్జ్ఞా తమద్గతిః |
జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నో నచిరాత్ సముపైతి మాం || 13.46 ||

వర్ణాశ్రమవతాం ధర్మ ఏష ఆచారలక్షణః |
స ఏవ మద్భక్తియుతో నిఃశ్రేయసకరః పరః || 13.47 ||

ఏతత్తేఽభిహితం సాధో భవాత్ పృచ్ఛతి యచ్ఛ మాం |
యథా స్వధర్మసంయుక్తో భక్తో మాం సమియాత్ పరం || 13.48 ||

|| ఇతి త్రయోదశోఽధ్యాయః ||